

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.788/2017/13.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Székely Ákos, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2018. április 9.

Az ügy tárgya: csalás büntette és más bűncselekmény

Terhelt: I. rendű

Első fok: Tiszafüredi Járásbíróság, 1.B.137/2014/31., ítélet, tárgyalás,
2016. március 22.

Másodfok: Szolnoki Törvényszék, 1.Bf.733/2016/3., ítélet, nyilvános ülés,
2017. június 14.

Az indítvány előterjesztője: védő

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette és más bűncselekmény miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát elbírálva a Tiszafüredi Járásbíróság 1.B.137/2014/31. számú, valamint a Szolnoki Törvényszék 1.Bf.733/2016/3. számú ítéleteit az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Tiszafüredi Járásbíróság a 2016. március 22-én kelt 1.B.137/2014/31. számú ítéletében az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [2012. évi C. törvény - a továbbiakban: Btk. - 373. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont], valamint csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont]. Ezért halmazati büntetésül 30 napi elzárásra, 288 napi

tétel, napi tételenként 1.400 forint, összesen 403.200 forint pénzbüntetésre és 160 óra - szellemi munkakörben letöltendő - közérdekű munkára ítélte.

- [2] Az I. rendű terhelt tekintetében kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Szolnoki Törvényszék a 2017. június 14-én kihirdetett 1.Bf.733/2016/3. számú ítéletével a terhelt büntetését 1 év 2 hónapi szabadságvesztésre és 2 évi közügyektől eltiltásra súlyosította azzal, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, és abból a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.37.239/2010/20. számú ítéletével kiszabott 1 évi - eredetileg végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetés végrehajtását; egyebekben az elsőfokú ítéletet e terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [3] A jogerős ítéleti tényállás szerint az I. rendű terhelt a folytatólagosan elkövetett csalás büntetteként értékelt cselekményét 2013. február 15. és 2013. február 21. napján egy kft., a csalás vétségeként minősülő cselekményét 2013. március 4-én egy természetes személy sértett sérelmére követte el.
- [4] A Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség a 2015. január 6-án kelt B.III.4904/2013/1. számú határozatával a terhelttel szemben másik természetes személy sérelmére 2013. február 20-án elkövetett csalás vétsége miatt indított nyomozást megszüntette, és a terheltet megrovásban részesítette.

II.

- [5] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, annak törvényes okaként a Be. 416. § (1) bekezdés b) és c) pontját megjelölve. Érdemben a jogerős ítélet megváltoztatását és az eljárás megszüntetését vagy a terhelt felmentését indítványozta. Álláspontja szerint a terhelt elítélésére a törvényi egység figyelmen kívül hagyásával, ítélt dolog miatt került sor. Az indítvány jogszabályi alapjaként hivatkozott még a Be. 373. § (1) bekezdés I. pont c) alpontjára is.
- [6] Indokai szerint a terhelt 2013. február 27-én csalást követett el, ami miatt vele szemben intézkedést alkalmaztak; az ügyészség a terhelt bűnösségét megállapította, eljárási pozíciója ezáltal elítélt lett.
- [7] A terhelt a Tiszafüredi Járásbíróság ítéletével elbírált csalási cselekményeit 2013. február 13. és 2013. március 4. napján követte el, melyek ekként törvényi egységet alkotnak, az összefoglalt bűncselekmény részecselekményeit alkotják. Utalt arra, hogy ha a vád az összefoglalt bűncselekmény alapcselekményének a tényállási elemeit nem tartalmazza, törvényes vád hiányában a bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy a vád tárgyává tett cselekményt - a vádtól eltérően - az abból hiányzó részecselekmény figyelembe vételével minősítse. Az összefoglalt bűncselekmény esetén - hasonlóan a természetes egységhez és a folytatólagossághoz - a jogerős határozat meghozatalának egységeteremtő hatása van. A törvényi egységbe tartoznak mindazok a részecselekmények, amelyek elkövetésére a jogerős határozat meghozatalát megelőzően került sor.
- [8] A védő álláspontja szerint a Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség határozata „res iudicatát” eredményezett a törvényi egységbe tartozó valamennyi bűncselekmény vonatkozásában, ezért az újabb ügyben a bíróságnak a Be. 6. § (3) bekezdés d) pontjára tekintettel az eljárást meg kellett volna szüntetnie, vagy a terheltet fel kellett volna mentenie.
- [9] Az indítvány ezen túlmenően hivatkozott arra, hogy a terhelt 2009. évben is követett el csalási cselekményeket, melyek miatt öt különböző eljárás indult vele szemben. A védő álláspontja szerint meg kell vizsgálni azt is, hogy e cselekmények nem alkotnak-e törvényi egységet a 2013. évben elkövetett csalási cselekményekkel.
- [10] A fentieken túl a védő kiemelte azt is, hogy az I. rendű terhelt sem 2009-et megelőzően, sem 2013. év közepe után nem követett el bűncselekményeket. Ezen időszakban zsarolási cselekmény sértettje volt, ami miatt az elkövetőkkel szemben jogerős ítélet is született, és bűncselekményeit kizárólag e bűnös igény kielégítése érdekében követte el. Ezért cselekményei nem egy bűnöző, hanem egy

kényszer és fenyegetés hatása alatt álló ember meggondolatlan, és törvényi egységbe tartozó cselekményei.

III.

- [11] A Legfőbb Ügyészség a BF.1644/2017/1. számú átiratában az indítványt törvényben kizártnak tartotta, és az indítvány elutasítását indítványozta.
- [12] Indokai szerint a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja taxatív felsorolja azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek miatt felülvizsgálatnak van helye. A Be. 373. § (1) bekezdés d) pontja szerinti eljárási szabálysértés, ha a bíróság olyan cselekmény miatt hoz ügydöntő határozatot, melyet már jogerősen elbíráltak. Ez viszont a felülvizsgálatra okot adó eljárási szabálysértések felsorolásában nem szerepel, ellenben a Be. 408. § (1) bekezdés b) pontja alapján amiatt perújításnak van helye.
- [13] A Legfőbb Ügyészség átirata kapcsán a védő írásban észrevételezte, hogy indítványában a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában írt felülvizsgálati okot is megjelölte, mely tekintetében a Legfőbb Ügyészség nem foglalt állást. Ezért eredeti - az ítélt dolog miatti ismételt elítélésre tekintettel a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére - irányuló indítványát megismételte.
- [14] A védői észrevétel kapcsán a Legfőbb Ügyészség akként nyilatkozott, hogy az átiratában foglaltakat módosítani, kiegészíteni nem kívánja.
- [15] Ezt követően a védő újabb beadványt terjesztett elő - mely 2018. március 29. napján kelt és a Kúriára 2018. április 3-án érkezett -, s ehhez csatolta a Szolnoki Törvényszék 2018. március 1. napján kelt 2.Bpi.162/2018/2. számú végzését, melyben a terhelt védőjének a jelen indítvánnyal is támadott határozatok ellen előterjesztett perújítási indítványát elutasította. A védő kifejtette, hogy nem ért egyet a Szolnoki Törvényszék azon álláspontjával, miszerint jogerőhatás kifejtésére csak bírósági határozat képes, és e tájékoztatás figyelembe vételét is kérte.

IV.

- [16] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.
- [17] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.
- [18] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, ami a jogerős ítélettel szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja. E jogorvoslat kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.
- [19] A védő a felülvizsgálat törvényi okaként a Be. 416. § (1) bekezdés b) és c) pontját jelölte meg.
- [20] Az elsőként említett törvényhely alapján felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a bíróság jogerős ítéletében a bűncselekmény törvénysértő minősítése, avagy a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabott ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmazott, illetve a büntetés végrehajtását a Btk. 86. § (1) bekezdésében foglalt kizáró ok ellenére függesztette fel. Ilyen esetben tehát az indítvány nem a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását sérelmezi, hanem csak a terhelt terhére rótt cselekmény téves minősítését, avagy a büntetés vagy intézkedés önmagában törvénysértő nemét és/vagy mértékét állítja, és a helyes minősítés mellett, avagy a törvénysértés kiküszöbölésével törvényes - a terhelt javára bejelentett indítvány esetén - enyhébb joghátrány alkalmazását célozza. Jelen indítványban tehát a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában írt felülvizsgálati oknak megfeleltethető érv, indok nincs.
- [21] Az indítvány kizárólag a Be. 6. § (3) bekezdés d) pontjában írt rendelkezés megsértését, ezen keresztül pedig a terhelt bűnösségének megállapítását sérelmezte, és erre tekintettel a terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését célozta.
- [22] Ezért a Kúria előrebocsátja, hogy a Be. 6. § (3) bekezdés d) pontjában írt büntetőeljárási akadály a büntetőeljárás egyetlen szakaszában sem ad alapot felmentő ítélet meghozatalára; megvalósulása

esetén az eljárás megszüntetésének van helye az elsőfokú eljárás során a Be. 332. § (1) bekezdés c) pontja alapján, a másodfokú eljárásban (az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának hatályon kívül helyezése mellett) a Be. 373. § (1) bekezdés d) pontja alapján, a harmadfokú eljárásban pedig (az elsőfokú és a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett) a Be. 399. § (1) bekezdése alapján.

- [23] A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja pedig a Be. 373. § (1) bekezdés I. pont b) és c) alpontjában, valamint II-IV. pontjában felsorolt eljárási szabálysértések miatt ad módot a jogerős ítélet felülvizsgálatára. Következésképp a Be. 373. § (1) bekezdés I. pont d) alpontja - ítélt dolog ismételt elbírálása - miatt valóban nincs helye felülvizsgálatnak. Megjegyzi a Kúria, hogy ezzel összhangban a Be. 408. § (1) bekezdés b) pont első fordulata akként rendelkezik, miszerint perújításnak van helye, ha a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős ítéletet hoztak (értelemszerűen azonban csak akkor, ha e feltétel valóban megvalósul).
- [24] Az indítvány ugyanakkor felhívta a Be. 373. § (1) bekezdés I. pont c) alpontját - a törvényes vád hiányát - is, és ahhoz jogi érvelést is fűzött. Az említett törvényhely szerepel a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában írt felsorolásban, s ekként az alapot adott az indítvány érdemi elbírálására.
- [25] Az indítvány szerinti - bűncselekményegységre, illetve annak következtében a jogerős ítéletben az ítélt dolog ismételt elbírálására vonatkozó - okfejtés két, egymástól független (eljárási, illetve anyagi jogi) okból is téves.
- [26] A Be. 6. § (3) bekezdés d) pontja értelmében büntetőeljárást nem lehet indítani, a már megindult büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy felmentő ítéletet kell hozni, ha a terhelt cselekményét már jogerősen elbírálták, kivéve a Negyedik Részben, valamint a XXIX. Fejezet II. és III. Címében meghatározott eljárások esetét. Az említett törvényhely e) pontja pedig akkor is kizárja az újabb eljárás folytatását, ha a terhelt azonos cselekményét az Európai Unió tagállamában (a továbbiakban: tagállam) jogerősen elbírálták, vagy egy tagállamban a cselekmény érdeméről olyan határozatot hoztak, amely azonos cselekmény vonatkozásában - a határozatot hozó tagállam joga alapján - akadályát képezi újabb büntetőeljárás megindításának, vagy annak, hogy a büntetőeljárást hivatalból vagy rendes jogorvoslat alapján tovább folytassák.
- [27] A törvény ezzel biztosítja az uniós jogban szereplő és az uniós joggyakorlatban kidolgozott „ne bis in idem” elv érvényesülését mind a bírósági ítéletek, mind más, az ügyet érdemben elbíró - arra alkalmas - más határozatok tekintetében. Ehhez képest a kétszeres eljárás tilalma az ügy érdemében hozott nem bírósági határozatokhoz is kapcsolódhat. Ezek a magyar jogi terminológiában a feljelentést elutasító, nyomozást megszüntető (ideértve a megrovást alkalmazó, továbbá a közvetítői eljárást vagy a vádemelés elhalasztását követő megszüntetést is) határozatok lehetnek. Az ilyen határozatok azonban csak akkor alkalmasak eljárási akadályt képezni, ha kizárják az eljárás „egyszerű” - akár hivatalból vagy rendes jogorvoslattal történő - folytatását. A törvény szövegezése ugyanakkor azt is egyértelművé teszi, hogy e határozatok említett „jogerejét” érintően a határozatot hozó tagállam nemzeti joga - jelen esetben a magyar jog - az irányadó. A „res iudicata” hatás fennállásának vizsgálata érdekében tehát a Kúria azt vizsgálta, hogy a konkrét határozat végleges-e akként, hogy az eljárás hivatalból vagy rendes jogorvoslat alapján való folytatását kizárja, mert ebben az esetben alkalmas arra, hogy eljárási akadályt képezzen.
- [28] A kétszeres eljárás tilalma - az ún. „ne bis in idem” elv alkalmazása - Magyarországon az Alaptörvényben rögzített alkotmányos követelmény. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdése szerint senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg. Az említett cikk (6) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és *nem ítéltető el* olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen *felmentették vagy elítélték*.
- [29] Az ártatlanság vélelmét tartalmazó alaptörvényi rendelkezés a büntetőjogi felelősség végleges megállapítását kifejezetten és kizárólag a bíróság (és nem más hatóság) jogerős határozatához köti.

A „ne bis in idem” elvét előíró rendelkezés pedig felmentésre és elítélésre utal, ilyen tartalommal pedig fogalmilag csak bíróság hozhat határozatot. A magyar jogrendszerben „res iudicata” hatás kiváltására tehát az Alaptörvény rendelkezései szerint csak bírósági határozat képes, az ügyészség nyomozást megszüntető határozata nem.

- [30] Ezzel összhangban a Be. idevágó rendelkezéseiből is az következik, hogy a nyomozást megszüntető határozat nem jelenti a cselekmény jogerős elbírálását, és ekként nem képez az újabb eljárás tekintetében eljárási akadályt. A nyomozás megszüntetése ugyanis - megrovás alkalmazása esetén sem - eredményezi a cselekmény végleges elbírálását; az eljárás folytatását a gyanúsított kérheti, és ilyen esetben az kötelező [Be. 197. § (2) bekezdés]. Emellett a nyomozás megszüntetése - ha e törvény kivételt nem tesz - általában sem akadályozza annak, hogy ugyanabban az ügyben utóbb az eljárást folytassák, és ha a nyomozás megszüntetésekor a gyanúsítottat megrovásban részesítették, a nyomozás folytatása esetén a felettes ügyész a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezi [Be. 191. § (1) és (2) bekezdés]. Ekként az ügyészi határozat a Be. rendelkezései alapján sem végleges, az eljárás hivatalból és rendes jogorvoslat alapján is folytatható, így az nem felel meg a „jogerős elbírálás” fogalmi alapkövetelményének.
- [31] Az indítványban hivatkozott ügyészi határozat tehát nem eredményezte az azzal érintett cselekmény jogerős elbírálását, s ekként akkor sem zárna ki az új eljárást folytatását és abban a cselekmény érdemi elbírálását, ha ahhoz további rész-cselekmények csatlakoznának. Jelen esetben azonban erről sincs szó, mert az arra vonatkozó védői okfejtés anyagi jogi szempontból sem helytálló.
- [32] A védő a törvényi egység típusaként az összefoglalt bűncselekményt jelölte meg, ami csalás esetében fel sem merülhet. Összefoglalt bűncselekmény esetén a jogalkotó egységet hoz létre olyan cselekményekből, amelyeket a törvényi rendelkezés hiányában egyébként halmazatként kellene értékelni. Ezekben az esetekben a törvényhozó a Btk. Különös Részi tényállásának szövegezésében egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy az önállóan megvalósult cselekményeket a törvény rendelkezése alapján kell egységnek tekinteni. Összefoglalt bűncselekményt követ el például az, aki az emberölést *több ember sérelmére* követi el [Btk. 160. § (2) bekezdés f) pont]. Az összefoglalt bűncselekmény sajátos - az érték-egybefoglaláshoz közelítő - esete a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése [Btk. 385. § (1) bekezdés], amit az követ el, aki *másnak vagy másoknak* a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó *jogát vagy jogait* vagyoni hátrányt okozva megsérti; avagy a költségvetési csalás, ami akkor valósul meg, ha az elkövető a Btk. 396. § (1) bekezdés a)-c) pontjában írt módokon *egy vagy több költségvetésnek* vagyoni hátrányt okoz.
- [33] Ezzel szemben a csalást a Btk. 373. § (1) bekezdése szerint az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz. A törvényi tényállás olyan kitéltet nem tartalmaz, hogy a több személynek való károkozás egységet alkotna. A csalás tehát nem összefoglalt bűncselekmény.
- [34] A csalás tekintetében a folytatólagos elkövetés lehetne törvényi egység alapja. A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el.
- [35] Következésképp az ügyészi határozattal érintett, illetve a támadott ítéletben elbírált csalási cselekmények folytatólagos egységét a különböző sértettek (másik természetes személy sértett, egy kft., illetve egy természetes személy sértett) sérelmére való elkövetés önmagában kizárja. E cselekmények elkövetésének időpontjai helyesen - mivel a csalás a kár bekövetkezésével válik befejezetté - 2013. február 15., 20., 21. és március 4. napja; ezért a cselekmények közötti szoros időbeli kapcsolat valóban fennáll. Azonban a folytatólagos elkövetés törvényi feltételei konjunktívák, megállapítására akár már egyetlen feltétel hiánya esetén sem kerülhet sor. Jelen ügyben az azonos sértett sérelmére való elkövetés kizárólag a terhelt 2013. február 15. és 21. napján befejezetté vált cselekményei tekintetében áll fenn. E cselekményrészeket a Tiszafüredi Járásbíróság

a támadott ítéletében (ennek megfelelően) folytatólagosan elkövettként, s ekként (helyesen) egységként minősítette. A többi cselekmény azonban - a sértettek különbözőségére tekintettel - ezen egységnek nem lehet a része.

- [36] A védő nem jelölte meg, hogy a terhelt az indítványban hivatkozott korábbi csalási cselekményeit kinek a sérelmére követte el, sőt azt sem, mely bíróság melyik ítéletében állapították meg azok kapcsán a terhelt bűnösségét. Ennek ellenére kétségtelen, hogy 2009. és 2013. évben elkövetett csalási cselekmények között - a rövid időközökkel való elkövetés hiányában - folytatólagos egység nem teremthető; az elkövetési idők között eltelt több év meghaladja a folytatólagos elkövetés megállapítását lehetővé tevő tartamot.
- [37] A védő az általa - tévesen - hivatkozott bűncselekményegységre tekintettel a törvényes vád hiányát (is) állította. Mivel a bűncselekményegység - a kifejtettek szerint - nem áll fenn, így okfejtésének kiindulópontja téves. Ugyanakkor megjegyzi a Kúria, hogy amennyiben az egységet alkotó bűncselekmény egyes részselekményei miatt önállóan kerül sor vádemelésre, akkor sem a vád törvényességének hiányáról van szó, hanem arról, hogy a (törvényes) vád alapján, törvényi tilalom miatt nincs helye eljárásnak, így érdemben akkor is a Be. 408. § (1) bekezdés b) pont első fordulata szerinti perújítás adna csak módot a törvénysértés orvoslására. Jelen esetben azonban - a fent írtak szerint - erről nincs szó.
- [38] Az indítvány azon részéhez, melyben a védő a terhelt által 2009 és 2013 között elkövetett csalási cselekmények, és a sérelmére elkövetett zsarolási cselekmény viszonyát taglalta, jogi következtetés levonására irányuló határozott indítványt nem fűzött. Mindazonáltal kétségtelen, hogy
- a bűncselekmény indítókai nem áll összefüggésben a bűncselekmény egységének vagy többségének kérdésével,
 - felülvizsgálat keretében bármilyen büntethetőséget kizáró vagy korlátozó okra - így a kényszerre és fenyegetésre - való hivatkozás pedig csak a jogerős ítéleti tényállás alapulvételével történhet (EBH 2011.2395.), jelen esetben viszont az irányadó tényállás ekként értékelhető tényre utalást sem tartalmaz, továbbá
 - önmagában a törvényes keretek között kiszabott büntetés felülvizsgálat tárgyát nem képezheti (BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2005.337.III.).
- [39] A kifejtettek egyúttal azt is jelentik, hogy a Kúria a védő 2018. április 3-án érkezett beadványában foglaltakat is figyelembe vette.
- [40] Ekként a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és miután egyéb, a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértést nem észlelt, a megtámadott határozatokat az I. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

V.

- [41] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [42] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2018. április 9.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Székely Ákos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
BÉ